

Euroopan unioni

SODASTA RAUHAAN

EUROOPAN TARINA

NOBELIN RAUHANPALKINTO® EUROOPAN UNIONILLE

Herman Van Rompuy, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ja
José Manuel Durão Barroso, Euroopan komission puheenjohtaja

OSLO, 10 JOULUKUU 2012

Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Herman Van Rompuyn puhe

Teidän Majesteettinne, Teidän Kuninkaalliset Korkeutenne, Valtioiden ja hallitusten päämiehet, Norjan Nobel-komitean jäsenet, Arvoisat kunniavieraat, Hyvät naiset ja herrat,

Nöyryys ja kiittolisuus täyttävät mielemme seistessämme tässä vastaanottamassa Euroopan unionille myönnettyä palkintoa.

Näinä epävarmuuden aikoina tämä päivä muistuttaa kansakuntia kaikkialla Euroopassa ja koko maailmassa siitä, että unionin tärkein tavoite on edistää Euroopan kansojen veljeyttä nyt ja tulevaisuudessa.

Tänään se on meidän työtämme.

Siihen on tarvittu sukupolvien työ ennen meitä,

ja siinä riittää työtä sukupolville meidän jälkeemme.

Haluan osoittaa tänään täällä Oslossa kunnioitusta kaikkia niitä eurooppalaisia kohtaan, jolle rauha Euroopassa oli unelma, ja kaikkia niitä kohtaan, jotka päivästä päivään työskentelevät tehdäkseen tuosta unelmasta totta.

Tämä palkinto kuuluu heille.

Euroopassa on aina sodittu. Maanosamme kantaa yhä arpia, joita ovat jättäneet jälkeensä keihäät ja miekat, kanuunat ja tykit, juoksuhaudat ja tankit.

Sodan tragedia kaikuu jo Herodotoksen sanoissa kahden ja puolen vuosituhannen takaa: "Rauhan aikana pojat hautaavat isänsä, sodassa isät poikansa."

Ja silti ... vaikka kaksi hirvittävää sotaa peitti liekkeihin tämän maanosan ja koko maailman, lopulta Eurooppaan tuli pysyvä rauha.

Sodan jälkeisinä lohduttomina päivinä Euroopan kaupungit olivat raunioina, ja monien sydämiä kalvoi suru ja katkeruus. Miten vaikealta tuntuikaan silloin palaaminen niihin "yksinkertaisiin iloihin ja toivon", jotka Winston Churchillin mukaan tekevät elämästä elämisen arvoista.

Synnyin itse Belgiassa heti sodan jälkeen ja kuulin sodasta niiltä, jotka olivat kokeneet sen omalla kohdallaan.

Isoäitini kertoi minulle ensimmäisestä maailmansodasta.

Vuonna 1940 isäni joutui vain 17-vuotiaana kaivamaan itselleen hautaa. Hän selvisi kuitenkin hengissä, muuten en olisi täällä tänään.

Tätä taustaa vasten unionin perustajilta vaadittiin suurta rohkeutta julistaa, että "me pystymme katkaisemaan väkivallan ja koston loputtoman kierteen, me pystymme yhdessä rakentamaan paremman tulevaisuuden". Miten vahva olikaan heidän mielikuvituksensa voima.

Rauha olisi toki voitu saada Eurooppaan ilman unioniakin. Ehkä. Sitä emme saa koskaan tietää. Se ei kuitenkaan olisi ollut yhtä luja kuin tämä pysyvä rauha, ei mikään hauras aselepo.

Minun mielessäni Euroopan rauhasta tekee erityisen se, että se perustuu sovinnontekoon.

4

Kaikkein vaikeinta niin politiikassa kuin elämässäkin on sovinnon tekeminen. Se on enemmän kuin anteeksianto ja unohtaminen tai pelkkä uuden lehden kääntäminen.

Kun ajatellaan, mitä Ranska ja Saksa olivat käyneet läpi... että ne siitä huolimatta pystyivät allekirjoittamaan ystävyyssopimuksen! Aina kun kuulen nuo sanat – Freundschaft, amitié, ystävyys – , tunnen liikutusta. Ne kuuluvat ihmisten välisiin suhteisiin, eivät kansakuntien tekemiin sopimuksiin. Tällä kertaa vain halu estää historiaa toistamasta itseään oli niin voimakas, että oli tehtävä jotakin kerrassaan uutta, oli löydettävä tuoreet sanat.

Kansalaisille Euroopan yhdentymisen oli lupaus, se oli yhtä kuin toivo.

Kun Konrad Adenauer oli vuonna 1951 Pariisissa tekemässä Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimusta, hän löysi eräänä iltana hotellihuoneestaan lahjan. Se oli ranskalaiselle sotilaille kuulunut kunniamerkki, Croix de Guerre (sotaristi). Sotilaan tytär, nuori opiskelija, oli lahjoittanut kunniamerkin liittokanslerille ja liittänyt mukaan pienen viestin sovinnonteon ja toivon eleenä.

Näen silmissäni muitakin sykehdyttäviä hetkiä.

Kuuden valtion johtajat luomassa uutta tulevaisuutta Roomassa, Ikuisessa kaupungissa...

Willy Brandt polvistuu Varsovassa.

Gdanskin telakkatyöläiset telakan portilla.

Mitterrand ja Kohl käsi kädessä.

Kahden miljoonan ihmisen ketju Tallinnasta Riikaan ja Vilnaan vuonna 1989.

“ Kansalaisille Euroopan yhdentymisen oli lupaus, se oli yhtä kuin toivo. ”

Nuo hetket paransivat Euroopan haavat.

Pelkät symboliset eleet eivät kuitenkaan riitä kestäväen rauhan rakentamiseen.

Tässä astuu kuvaan Euroopan unionin salainen ase: verraton ratkaisu, jossa yhteiset edut on sidottu yhteen niin tiukasti, että sodasta tulee käytännössä mahdottomuus. On käytävä jatkuvia neuvotteluja yhä uusista aiheista yhä useampien maiden kesken. Jean Monnet kiteytti tämän toimintatavan kultaiseksi säännöksi: ”Parempi on kiistellä neuvottelupöydän ääressä kuin tais-
telukentällä.”

Jos joutuisin selittämään tätä Alfred Nobelille, sanoisin, että kyseessä ei ole vain rauhankonferenssi, vaan pysyvä rauhankonferenssi!

Toki on myönnettävä, että muitakin kuin ulkopuolisia joskus oudoksuttaa, kun sisämaavaltioiden ministerit väittelevät kalastuskiintiöistä ja pohjoismaiden europarlamentaarikot oliiviöljyn hinnasta.

Unioni on tehnyt kompromissinteosta taidetta. Tavoitteena ei ole tehdä draamaa voitosta tai tappiosta, vaan varmistaa, että kaikki maat selviävät neuvotteluista voittajina. Tylsän politikoinnin sietäminen on siitä hyvästä halpa hinta...

Hyvät naiset ja herrat,

Ratkaisu toimii.

Rauha on nyt itsestäänselvyys.

Sodasta on tullut mahdoton ajatus.

Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että se olisi käytännössä mahdotonta.

Juuri siksi olemme kokoontuneet tänään tänne.

Unionin on pidettävä lupauksensa rauhan säilyttämisestä.

Uskon, että se on yhä unionin tärkein tehtävä.

Se yksin ei kuitenkaan riitä enää innostamaan kansalaisia. Se on tavallaan hyvä asia; sodan muistot ovat jo hiipumassa.

Näin ei tosin ole kaikkialla Euroopassa.

Neuvostoliiton ote Itä-Euroopasta kirposi vasta kaksi vuosikymmentä sitten.

Pian sen jälkeen Balkanilla tehtiin kammottavia joukkomurhia. Srebrenican tapahtumien aikaan syntyneet lapset täyttävät ensi vuonna vasta 18 vuotta.

Mutta heilläkin on nuorempia sisaruksia, jotka tuon sodan jälkeen syntyneinä kuuluvat Euroopan ensimmäiseen todelliseen sodanjälkeiseen sukupolveen. Tästä meidän on pidettävä kiinni.

“Rauha on nyt itsestäänselvyys.
Sodasta on tullut mahdoton ajatus.
Unionin on pidettävä lupauksensa
rauhan säilyttämisestä.”

Arvoisat presidentit ja pääministerit, Arvoisat kunniavieraat,

Missä oli sota, siellä vallitsee nyt rauha. Meillä on edessämme toinen historiallinen tehtävä: rauhan säilyttäminen. Historia ei ole kirja, jonka voimme onnelliseen loppuun päästyämme sulkea. Meillä on vastuu myös siitä, mitä tapahtuu tulevaisuudessa.

Tämä on erityisen selvää nyt, kun meihin on iskenyt pahin talouskriisi kahteen sukupolveen. Se aiheuttaa kansalaisille paljon kärsimystä ja koettelee unionin poliittisia siteitä.

Vanhemmat, jotka sinnittelevät niukkojen tulojen varassa, työntekijät, jotka ovat menettäneet työnsä, opiskelijat, jotka jännittävät, saavatko koskaan työtä kovasta yrittämisestä huolimatta – heille unioni tuskin tuo ensimmäiseksi mieleen rauhaa...

Kun uhattuina ovat vauraus ja työllisyys, jotka muodostavat yhteiskuntiemme perustan, on ymmärrettävää, että sydämet kovettuvat ja keskitytään ajamaan omia etuja. Kenties mieleen muistuvat jo kertaalleen unohtuneet jakolinjat ja stereotyyptit. Jotkut ehkä suhtautuvat epäilevästi paitsi yhteisiin päätöksiin myös koko yhdessä päättämisen ideaan.

Vaikka onkin syytä säilyttää suhteellisuudentaju – nämä jännitteet eivät sentään vie meitä takaisin pimeään menneisyyteen –, unioni on todellisen haasteen edessä.

Lainatakseni Abraham Lincolnia, joka lausui nämä sanat toista maanosaa koetelleen haasteen yhteydessä, nyt koetellaan sitä, ”voiko tämä unioni, tai mikään unioni, joka on luotu ajamaan tällaisia päämääriä, kestää pitkään”.

“ Ich bin ein Europäer.
Je suis fier d’être européen.
olen ylpeä siitä, että olen eurooppalainen. ”

Vastaamme haasteeseen teoillamme, menestykseen luottaen. Teemme ankarasti työtä vaikeuksien voittamiseksi, palauttaaksemme kasvun ja työllisyyden. Siihen meitä ajaa jo välttämättömyys. Mutta on muitakin motiiveja: halu päättää itse omasta kohtalosta, yhteenkuuluvuuden tunne – ja se idea Euroopasta, jonka juuret ulottuvat kauas vuosisatojen taa.

Se, että täällä on tänään koolla niin monia eurooppalaisia johtajia, osoittaa, että uskomme mahdollisuuteen selvitä näistä koettelemuksista yhdessä entistä vahvempina. Kyllin vahvoina ajamaan etujamme ja puolustamaan arvojamme maailmassa.

Teemme kaikki työtä sen eteen, että voisimme jättää tämän päivän ja huomisen lapsille paremman Euroopan. Jotta aikanaan todettaisiin: tuo sukupolvi – meidän sukupolvemme – piti unionin lupauksen.

Nykypäivän nuoret elävät jo uudessa maailmassa. Heille Eurooppa on arkipäivän todellisuutta. Ei vain väkinäistä istumista samassa veneessä, vaan vapautta matkustaa ja jakaa kokemuksia yhdessä. Heille se tarkoittaa asumista yhteisessä Euroopassa ja sen tulevaisuuden muokkamista yhteisin voimin.

Arvoisat kunniamiehet, Hyvät naiset ja herrat,

Eurooppa nousi tuhkasta vuoden 1945 jälkeen ja yhdistyi vuonna 1989. Sillä on mahtava uudistumiskyky. Tulevien sukupolvien tehtävänä on viedä sen tarinaa eteenpäin. Toivon, että he kantavat vastuunsa ylpeästi ja voivat sanoa samoin kuin me tänään: Ich bin ein Europäer – olen ylpeä siitä, että olen eurooppalainen.

Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Barroson puhe

Teidän Majesteettinne, Arvoisat kunniavieraat, Hyvät naiset ja herrat,

Spinozan sanoin rauha ei ole pelkkä sodan vastakohta, se on hyve – ”Pax enim non belli privatio, sed virtus est”.

Hän jatkoi: rauha on mielentila, valmius hyvántahtoisuuteen, luottamukseen, oikeudenmukaisuuteen.

Todellinen rauha on mahdollista vain, jos ihmiset ovat luottavaisia.

Jos he luottavat poliittiseen järjestelmään.

Jos he luottavat siihen, että heidän perusoikeuksiaan kunnioitetaan.

Euroopan unionissa ei ole kyse pelkästään rauhasta kansojen välillä.

Se on poliittinen hanke, joka kuvastaa Spinozan mainitsemaa erityistä mielentilaa.

Euroopan unioni on myös arvoyhteisö, joka edustaa vapautta ja oikeutta.

Muistan elävästi, kuinka vuonna 1974 juhlin Portugalin demokraattista vallankumousta ja vapautta kotikaupunkini Lissabonin kaduilla valtaviin ihmisjoukkojen keskellä.

8

Sama ilo koettiin samalla vuosikymmenellä myös Espanjassa ja Kreikassa.

Myöhemmin se levisi Keski- ja Itä-Eurooppaan ja Baltian maihin, kun ne saivat takaisin itsenäisyytensä.

“ Euroopan unionissa ei ole kyse pelkästään rauhasta kansojen välillä. Euroopan unioni on myös arvoyhteisö, joka edustaa vapautta ja oikeutta. ”

Eurooppalaiset ovat usean sukupolven ajan osoittaneet yhä uudestaan ja uudestaan, että valitessaan Euroopan he valitsevat myös vapauden.

En ikinä unohda hetkeä, jolloin Rostropovitš soitti sellolla Bachia Berliinin muurilla sen kaaduttua.

Tuo kuva muistuttaa maailmaa siitä, että nimenomaan vapauden ja demokratian jano mursi vanhat jakolinjat ja mahdollisti maanosamme jälleenyhdistymisen.

Euroopan unionin jäsenyys oli elintärkeää maidemme demokratian lujittamiseksi:

siksi, että EU asettaa ihmisen ja ihmisarvon kunnioittamisen etusijalle,

siksi, että se tuo julki erilaisia näkemyksiä mutta luo kuitenkin samalla yhtenäisyyttä.

Yhdistymisen jälkeen Eurooppa kykeni jälleen hengittämään molemmilla keuhkoillaan, kuten Karol Wojtyła sanoi.

Euroopan unionista on tullut yhteinen kotimme, Vaclav Havelin sanoin ”kotimaidemme kotimaa”.

Euroopan unioni on enemmän kuin valtioiden liitto.

Se on uusi oikeusjärjestys, joka ei perustu voiman tasapainoon kansakuntien välillä vaan valtioiden vapaaseen tahtoon jakaa yhdessä suvereniteettiä.

Matka hiilen ja teräksen tuotannon yhdistämisestä sisäisten rajojen poistamiseen ja kasvu kuudesta valtiosta pian 28:aan, kun Kroatia liittyy joukkoon, on ollut Euroopassa huomattava saavutus, ja se vie meidät kohti ”yhä läheisempää liittoa”. Eräs yhtenäisyytemme näkyvimmistä symboleista on yhteinen valuuttamme euro. Me puolustamme sitä.

Arvoisat kunniavieraat, Hyvät naiset ja herrat,

Rauha ei voi perustua pelkästään ihmisten hyvään tahtoon.

Se tarvitsee tuekseen lakeja, yhteisiä etuja ja voimakasta tunnetta yhteisestä kohtalosta.

EU:n perustajat oivalsivat nerokkaasti juuri sen, että voidakseen varmistaa rauhan 1900-luvulla kansakuntien oli kyettävä ajattelemaan kansallisvaltiota laajemmalle.

Euroopan komission ensimmäinen puheenjohtaja Walter Hallstein totesi, että ”itsenäisten kansallisvaltioiden järjestelmä ei selvinnyt tärkeimmistä testistään 1900-luvulla: kaksi maailmansotaa ovat osoittaneet, että kansallisvaltiot eivät kykene turvaamaan rauhaa”.

Euroopan yhdentymishankkeessa on ainutlaatuista se, että demokraattisten valtioiden legitimitettiin yhdistyy ylikansallisten instituutioiden – Euroopan komission ja Euroopan unionin tuomioistuimen – legitimitetti.

Ylikansalliset instituutiot, jotka suojelevat ja puolustavat yhteistä eurooppalaista etua, ilmentävät Euroopan kansojen yhteistä kohtaloa.

“Pyrkimyksemme aikaansaada Eurooppaan yhtenäisyyttä ei voi tuottaa tulokseksi loppuunsa hiottua taideteosta; kyse on työstä, joka vaatii jatkuvaa ja huolellista paneutumista. Se ei ole päämäärä sinänsä vaan keino saavuttaa tärkeämmät tavoitteet.”

Yhdessä jäsenvaltioiden hallituksia edustavan Eurooppa-neuvoston kanssa me olemme vuosien mittaan kehittäneet ainutlaatuisen valtioiden välisen demokratian, jota edustaa suorilla vaaleilla valittu Euroopan parlamentti.

Pyrkimyksemme aikaansaada Eurooppaan yhtenäisyyttä ei voi tuottaa tulokseksi loppuunsa hiottua taideteosta; kyse on työstä, joka vaatii jatkuvaa ja huolellista paneutumista.

Se ei ole päämäärä sinänsä vaan keino saavuttaa tärkeämmät tavoitteet.

Se todistaa monin tavoin pyrkimyksestä yleismaailmalliseen järjestykseen, jossa yhden osapuolen voitto ei välttämättä ole toisen tappio ja

jossa yhteisten sääntöjen noudattaminen palvelee yleismaailmallisia arvoja.

Sen vuoksi Euroopan unioni voi puutteistaan huolimatta olla ja onkin voimakas inspiraation lähde monille eri puolilla maailmaa.

Vaikka haasteet voivat eri alueilla olla laajuudeltaan erilaisia, ne ovat kuitenkin luonteeltaan samanlaisia.

Me kaikki asumme samalla planeetalla. Köyhyys, järjestäytynyt rikollisuus, terrorismi ja ilmastomuutos – nämä ongelmat eivät kunnioita valtioiden rajoja.

Meillä on samat toiveet ja samat yleismaailmalliset arvot, jotka saavat vähitellen jalansijaa yhä useammassa maassa ympäri maailman.

Meille kaikille on yhteistä ainutlaatuinen ja luovuttamaton ihmisyyden.

Me kuulumme paitsi omaan maahamme ja maanosamme, myös yhteen ja samaan ihmiskuntaan.

Jean Monnet päättää muistelmansa näihin sanoihin: ”Menneisyyden itsenäiset kansakunnat eivät voi enää ratkaista nykypäivän ongelmia. Yhteisö itse on vain välivaihe matkalla kohti huomispäivän maailman organisaatiomuotoja.”

Tämä federalistinen ja kosmopoliittinen visio on Euroopan unionin tärkeimpiä panoksia syntyneessä olevaan maailmanjärjestykseen.

Arvoisat kunniavieraat, Hyvät naiset ja herrat,

Euroopan unionin käytännön toimiin maailmassa ovat vaikuttaneet suuresti maanosamme traagiset kokemukset ääriationalismista, sodista ja holokaustin ilmentämästä absoluuttisesta pahuudesta. Tästä syntyy halumme estää samojen virheiden toistuminen.

Niihin sekä maailmanlaajuisen solidaarisuuden ja vastuun periaatteisiin perustuu monenvälinen lähestymistapamme globalisaatioon.

Juuri se innoittaa meitä työskentelemään naapurimaiden ja kansainvälisten kumppanien kanssa Lähi-idästä Aasiaan ja Afrikasta Amerikkaan.

“ EU on kansojen yhteisö, joka on voittanut sodan ja totalitarismin. Sen vuoksi me puolustamme aina niitä, jotka tavoittelevat rauhaa ja ihmisarvoa. ”

Se määrittää kielteisen kantamme kuolemanrangaistukseen ja ohjaa tukeamme kansainväliselle oikeudelle, joka konkretisoituu Kansainvälisessä tuomioistuimessa ja Kansainvälisessä rikostuomioistuimessa.

Se innoittaa meitä ottamaan johtoaseman ilmastonmuutoksen torjunnassa sekä ruokaturvan ja energiavarmuuden turvaamisessa.

Se tukee toimiamme aseistariisunnan edistämiseksi ja ydinaseiden leviämisen ehkäisemiseksi.

Maanosamme on noussut hävityksestä yhdeksi maailman vahvimmista talouksista,

jonka yhteiskuntajärjestelmät ovat kaikkein edistyneimpiä ja

joka on maailman suurin kehitysavun antaja.

Sen vuoksi meillä on erityinen velvollisuus miljoonia avun tarpeessa olevia ihmisiä kohtaan.

On sietämätöntä, että 2000-luvulla on vielä vanhempia, joiden täytyy avuttomina katsoa lapsensa kuolevan perusterveydenhoidon puutteessa, äitejä, joiden on käveltävä koko päivä hankkiakseen perheelleen ruokaa tai puhdasta juomavettä, ja poikia ja tyttöjä, jotka liian varhain joutuvat vaihtamaan lapsuuden leikit aikuisen vastuuseen.

EU on kansojen yhteisö, joka on voittanut sodan ja totalitarismin. Sen vuoksi me puolustamme aina niitä, jotka tavoittelevat rauhaa ja ihmisarvoa.

Haluan sanoa täällä tänään, että Syyrian tilanne on tahra maailman omassatunnossa ja että kansainvälisellä yhteisöllä on moraalinen velvollisuus puuttua asiaan.

Tänään, kansainvälisenä ihmisoikeuksien päivänä, ajattelemme erityisesti niitä ihmisoikeuksien puolustajia ympäri maailman, jotka vaarantavat henkensä puolustaakseen meille tärkeitä arvoja. Edes vankilan muurit eivät voi hiljentää heitä. Me kuulemme heidän äänensä täällä tänään.

Me muistamme myös, että viime vuonna tässä samassa salissa palkittiin kolme naista heidän väkivallattomasta taistelustaan naisten turvallisuuden ja naisten oikeuksien puolustamiseksi.

Yksi unionin perusarvoista on naisten ja miesten tasa-arvo, joka vahvistetaan vuonna 1957 tehdyssä Rooman sopimuksessa. Sen vuoksi olemme sitoutuneet suojelemaan naisten oikeuksia kaikkialla maailmassa ja tukemaan naisten aseman lujittamista.

Me vaalimme niiden perusoikeuksia, jotka ovat kaikkein heikoimmassa asemassa ja jotka ratkaisevat tulevaisuuden suunnan: maailman lapset.

EU on hyvä esimerkki talouden yhdentymiseen perustuvasta rauhanomaisesta sovinnosta. Sen vuoksi me tuemme uusien yhteistyömuotojen kehittämistä ajatusten, innovaatioiden ja tutkimustulosten vaihdon pohjalta. Tiede ja kulttuuri ovat Euroopan avoimuuden keskeisiä osatekijöitä, ne rikastuttavat meitä yksilöinä ja luovat yhteyksiä yli rajojen.

Teidän Majesteettinne, Teidän Kuninkaalliset Korkeutenne, Valtioiden ja hallitusten päämiehet, Norjan Noble-komitean jäsenet, Arvoisat kunniavieraat, Hyvät naiset ja herrat,

Nöyrän kiitollisina Nobelin rauhanpalkinnosta toteamme, että tämä rauhan toive sopii parhaiten esitettäväksi täällä Norjassa, maassa, joka on edistänyt maailmanrauhaa niin monin tavoin.

Rauhan aikaansaaminen Eurooppaan oli Alfred Nobelin keskeinen tavoite. Testamenttinsa alustavassa versiossa hän jopa rinnasti sen maailmanrauhaan.

Sama kaiku on Schumanin julistuksen alkusanoilla – asiakirjan, joka loi pohjan Euroopan unionille.

Julistuksen mukaan ”maailmanrauha voidaan turvata vain luovin ponnisteluin, joilla pystytään vastaamaan rauhaan kohdistuviin uhkiin”.

Viestini tänään on tämä: voitte luottaa siihen, että jatkamme ponnistelua kestävän rauhan, vapauden ja oikeuden toteutumiseksi Euroopassa ja koko maailmassa.

Euroopan yhdentymishanke on yli 60 vuoden ajan osoittanut, että kansat ja kansakunnat voivat tehdä yhteistyötä yli valtioiden rajojen.

Että on mahdollista voittaa erimielisyydet ”niiden” ja ”meidän” välillä.

Me toivomme täällä tänään ja lupaamme tehdä parhaamme, että Euroopan unioni yhdessä kaikkien hyvää tahtovien miesten ja naisten kanssa auttaa maailmaa yhdistymään.

Kiitos.

© Euroopan komission

Nobelin rauhanpalkinnon perillinen: Rauhan lapset -hanke

Euroopan unionille myönnettiin vuoden 2012 Nobelin palkinto rauhan, sovinnon, demokratian ja ihmisoikeuksien edistämisestä Euroopassa.

EU päätti luovuttaa palkintorahat (930 000 euroa) sellaisten lasten hyväksi, jotka eivät saa elää ja kasvaa rauhanomaisissa oloissa. Samalla se teki oman lahjoituksen, joka kaksinkertaisti alkuperäisen summan 2 miljoonaan euroon. Rahoilla on neljän koulutushankkeen kautta autettu jo yli 28 000:ta lasta konfliktialueilla.

EU haluaa jättää Nobel-palkinnosta pysyvän jäljen, ja se aikoo jatkaa konfliktialueiden lapsille suunnattujen koulutushankkeiden rahoittamista tulevinakin vuosina. Vuonna 2013 EU on jälleen kaksinkertaistanut tuen määrän ja osoittanut 4 miljoonaa euroa lisää sekä nykyisten että uusien hankkeiden rahoitukseen.

13

© Euroopan komission

© Euroopan komission

© Euroopan komission

Nobelin rauhanpalkinto EU:lle -sivusto

Rauhan lapset -sivusto

#EUglobalplayer
#EUNobel